

Θειαν πρὸς πολιτισμὸν εἰς τοὺς συμπατριώτας μου Βολγάρους, τοὺς μακρὰν μείναντας ἀπὸ τοὺς λειπούς συναδελφοὺς τῶν Σλάβους, τοῖς δόποιοις καὶ νὰ ἐνσπείρω διάθεσιν εἰς τὴν παιδείαν. Θέλω εἶμαι ὁ εὐτυχέστερος τῶν θητῶν, ἃν πρῶτος ἐγείρας τὴν φωνὴν πρὸς ὅφελός των, γίνω ἀναλόγως τῆς δυνάμεως μου καὶ μέσων μου αἴτιος τῆς εὐδαιμονίας των εἰς τὸν μέλλοντα καιρόν.

§ 29.

“Αν ἔξ ἀγνοίας μου εἰς τὴν παροῦσαν μου διαθήκην ἐμπειλήθησαν διορισμοὶ, ἐναντίοι τοῖς νόμοις, οἱ τοιοῦτοι, δυνάμει τοῦ κώδικος τῶν νόμων 1842, Τόμου δεκάτου, ἀριθμοῦ 850 λογίζονται ἀκυροί, μένον πᾶν τὸ ἐπίλοιπον εἰς τὴν δύναμίν του.

‘Η παροῦσα διαθήκη (εἰς δύο σώματα) λογίζεται ἡ γνησία καὶ ἀληθής, ἐκείνη τῶν 6 Ἀπριλίου 1843 ἔτους διόλου ἀναιρεῖται λογιζόμένη ως μὴ ὑπάρχουσά. ’Οδέστη τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ Ὁκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιαστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους. Τὴν παροῦσαν διαθήκην τῆς Νίκυνης Γραικὸς Βασιλείου Εὐζανθίου Ἀπρίλλοβ ἴδιοχείρως ὑπέγραψα.

Σ Η ΜΕΙΩ Σ Ι Σ. ‘Αγκαλὰ καὶ ἡ διαθήκη ἐγράφη εἰς δύο σώματα, πρὸς ἐκτέλεσιν δύμως αὐτῆς ἀρκεῖ ἐν σῶμα. ’Ο ἴδιος Βασίλειος Ε. Ἀπρίλλοβ.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαι τῶν μαρτύρων.

Μετέφρασε ἐι τοῦ Ῥωσσικοῦ ὁ Ἱδιος;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ἈΠΡΙΛΛΟΒ.